

[Gerda Mundt.]

vore Biografteatre, og med Rette. Det er ikke mange Dage siden, der i Bladet „København Kommuneskole“ — det var Nummeret for den 21. Januar 1938 — stod et ligefremt Nødraab fra den københavnske Skole, hvor man i høj Grad mærker den stærke Indflydelse, Filmen har, et Nødraab, der skyldtes den sørgelige Begivenhed, hvor en 17-aarig Dreng havde overfaldet og dræbt en gammel Kvinde; han havde netop faaet en stærk Paavirkning gennem de mange Gangsterfilms fra Amerika. Der lyder fra Forfatteren, en københavnsk Kommuneskolelærer, hvis Navn er Stig Hansen, og som kun er en af mange, en Opfordring: Hvornaar rejser Danmarks Mænd og Kvinder sig til harmdirrende Protest mod den Forraaelse af Samfundet og de unges Sind, som ikke alene sker gennem Biografteatrene, men ogsaa forberedes gennem Filmsromaner og Pressen! Jeg vilde maaske for mit Vedkommende ikke bruge Ord fuldt saa stærke, men det bør siges fra denne Plads, at paa adskillige Punkter maa vi have en stærkere Censur for at modarbejde den nedbrydende Indflydelse, der kan komme fra Filmen. Vi er alle sammen enige om, at det er det gode, det, der bygger opad, som vi vil støtte gennem Filmen, og at vi vil modarbejde dens daarlige Virkninger. Jeg tror, at den Censur, vi har, paa nogle Punkter har grebet fejl og bør skærpes.

Elbæk-Jessen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for Svarene paa de af mig stillede Spørgsmaal. Den højtærede Ministers Svar paa mit Spørgsmaal om Forstaaelsen af § 30, Stk. 3, var dog ikke helt udtømmende. Det har hjulpet noget, at det ærede Medlem Hr. Steen netop har uddybet dette Spørgsmaal nærmere og bebudet, at han vilde støtte en klar og bestemt Forstaaelse af denne Bestemmelse. Den højtærede Ministers Svar, der jo gik ud paa, at han ikke havde tænkt paa Tilskud til Det kongelige Teater, var ikke tilstrækkeligt. Jeg mener, at det bør slaas fast, at der ikke her kan være Tale om Støtte til Det kongelige Teater. Hvis der skal dækkes et Underskud der, hvis der overhovedet skal foretages Forandring, maa vi have Forslag derom frem som et særligt Forslag her i Tinget. Dette er alle Parter bedst tjent med. Vi ønsker ikke, at noget saadant camoufleres, heller ikke i et Lovforslag som det her foreliggende.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Gregersen. Jeg kunde have Lyst til at spørge, om Retsforbundet

hellere vil give Kapitalforetagender Monopol paa Filmsfremvisning eller fremstilling, for det er det, der vil ske og f. Eks. er sket i Sverige. Naar saadanne Kapitalforetagender har faaet Overtaget og driver Hundreder af Teatre, har vi da nogen som helst Indflydelse paa, hvad der forevises? Hvad vi har set fra saadanne Kapitalforetagender, giver jo ingen Tro til, at det skulde være bedre end det, der her foreslaas. Vi maa jo tage Kendsgernerne, som de er, nemlig at Truster og Karteller ogsaa findes paa dette Omraade. Men naturligvis er det ærede Medlem Hr. Gregersen undskyldt, idet Retsforbundet heller ikke gav Tilslutning til Bevillingssystemet første Gang.

Gregersen: Det ærede Medlem Hr. Steen udtalte at disse Forhold var mere udviklede, end det ærede Medlem — det var altsaa mig — havde forstaaet. Jeg kan jo trøste mig med, at jeg med Hensyn til netop dette Forhold ligger paa Linie og altsaa staar paa Højde med det, som vi plejer at kalde Radikalismens Højblad, nemlig „Politiken“. Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem kaster Vrag paa den frie Konkurrence, det er han nødt til at gøre, Slæbebaaden maa jo altid følge Damperen, og det skal jeg ikke bebrejde ham. Hvis det havde været saadan, at man havde daarlige Eksempler at fremføre andre Steder fra, hvor de har haft fri Næring, saa kunde det ærede Medlem jo med nogen Ret fremsætte sin Paastand. Men alle de Meddelelser, der foreligger — og jeg bygger her netop paa de Meddelelser, som det ærede Medlems eget Blad har givet — tyder jo ikke paa, at den Fare er til Stede, som det ærede Medlem vil skræmme mig med.

Jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister har Ret, naar han siger — og det var jo vendt ogsaa til det ærede Medlem Hr. Steen —, at den radikale Justitsminister ikke havde beskæftiget sig med disse Forhold i den lange Tid, han sad som Minister. Han har i hvert Fald paa Teatrets Omraade — jeg tror, det var i 1910 — fremsat et Forslag om at give fuldkommen fri Næring med Hensyn til Teaterdrift, saaledes at man kunde drive Teater, naar blot man opfyldte de almindelige Betingelser for at faa et Borgerbrev, og Forslag om, at al Censur skulde bortfalde, netop ud fra den samme Tankegang, som den nuværende Justitsminister var inde paa: at der skulde være en kraftig Ansvarslovgivning, saa man kunde ramme det bagefter, naar der var sket noget, altsaa at man paa